

186. Alázat a legszebb erény...

1. A - lá - zat a leg-szebb e-rény, Ez sze-rez tiszt - tes-sé-get,

Lel - ki dísz az if - jú él - tén, S é - kí - ti a vén-sé - get;

Bár ez e - rényt nem di - csé-rik, Kik a di - cső - sé - get né - zik,

Töb - bet ér, mint a - rany, kincs, Föl - dőn en - nél drá - gább nincs!

2. Jézusunk alázatos volt, Elhagyta dicsőségét,
Hirdette az igazságot És az Úr békességét;
Nem találni életében Hiúságot semmiképpen,
Azért szól hozzám s hozzád: Alázatot tanulj hát!

3. Ki a - lá - zat - ra tö - rek - szik, Az ked - ves min - den - ki - nek;

Ki ma - gas - ra nem i - gyek - szik, Azt Is - ten se - gí - ti meg,

Mert az a - lá - zat az Úr - nak Min - dig tet - szett és mind - an - nak,

Ki Is - ten út - ján mé - gyen S Jé - zus sze - re - te - té - ben.

4. Nagy áldást ad az alázat, És kegyelmét Istennek.

Ez őrzí a lelki házat, S ki ez erényt szerzi meg,
Az boldogul tetteiben, És ékes az ő lelkében,
Hit, remény és szeretet Lakja az ilyen szívet.

5. Az alázat ajándékát, Mely a lélek gyümölcse,
Bárki elnyerheti tehát, Csak hű szívvel keresse.
Hol megalapozott a hit, Az alázat ott gyarapszik;
Azon már nyilvánvaló, S Krisztus Lelke látható!

6. Alázatos leszek tehát, És mindinkább szelíddé,
Szívem alázatosságát Teszem tetteim elé;
Ezt mutassa az életem, Beszédem s cselekedetem;
Csak Istennek Szentlelke Ad erőt a szívembe!
7. Az alázatost követi Isten kegye itt is már,
Jutalmát a mennyben nyeri, S rá ott öröm s béke vár.
Fénylik majd ott az alázat, És nyer koronát, jutalmat;
Amit alig becsültünk, Boldogságot hoz nekünk.

187. Aki nem születik újra...

Előző énekre.

1. Aki nem születik újra A víztől és Lélektől,
Az elveszett mindenkorra, Így tudjuk az igéből;
Mert új emberré kell lenni Annak, aki akar menni
Az időknék végével Örök dicsőségbe fel.
2. Ím, újraszületnünk kellend Az Isten igéjével;
Ha nem állunk ennek ellent, S a kegyet nem üzzük el,
Észre lehet mindjárt vennünk, Hogy a bűn távozik tőlünk;
Mert ahol Isten lakik, Ottan a bűn megszűnik.
3. Ajándékul adja nekünk Lelkét, aki vezérel;
Így kezdődik új életünk, S szakítunk a vétekekkel.
Megújítja az értelmünk, Beszédünk és cselekvésünk;
Minden jóra megtanít S járjuk Isten útjait.
4. Mindig Istent kell szeretnünk Minden törekvésünkkel;
Bűnös vágyat meg kell vetnünk, Hogy tökélyre jussunk el;
El kell hagynunk azt egészen, És gyűlölnünk a lelkünkben,
Amit előbb szeretnünk, És örömmel műveltünk.
5. Énekelni, imádkozni Vágya az új embernek;
A bűnöktől elfordulni, Isten Lelkét nyerni meg.
Legyen mindig is fő célja Az Istennek akarata,
S megváltozik egészen, Az ó ember új léssen.
6. Lássék szíved változása S újulása lelkednek,
Életed lesz bizonyosága Megszentelődésednek.
Ekképp újjá lesz a szíved, S megújul majd az érzelmed,
Hogy szeretet ékitse, S Isten Lelke vezesse.
7. Leborulok, én Istenem, Segítsd bennem e munkát,
Szentelj meg szívem s lelkem, Add a Lelked hatalmát.
Megújuló kegyelmeddel Őrizz meg, hogy ne vesszek el,
Gyermekeként tiszteljelek, S mindinkább szeresselek!
8. Add, hogy maradjak mindvégig Ebben az állapotban,
Míg az életnek végít A halál jelzi majdan;
Tőled semmi el ne vonjon, S szívem hozzád hű maradjon;
Így e földről örömmel Jutok majd az üdvre el!